

عنوان مقاله:

مقایسه یادگیری خودتنظیمی دانش آموزان در خانواده های طلاق و عادی

محل انتشار:

نهمین کنفرانس بین المللی روانشناسی و علوم اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

ربابه مقدمی - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین الملل کیش

مرجان حسین زاده تقوایی - دکتری مشاوره استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج دانشکده روانشناسی

سارا پاشنگ - دکتری روانشناسی سلامت استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج دانشکده روانشناسی

خلاصه مقاله:

طلاق یکی از آسیب های بزرگ اجتماعی است و اثرات منفی روی فرزندان به خصوص نوجوانان می گذارد. یادگیری خودتنظیمی، توانایی دانش آموزان برای درک و کنترل یادگیری شان می باشد که برای موفقیت در مواد درسی بسیار مهم است و آن ها را به یادگیرندگانی اثربخش و کارآمد تبدیل می کند. روش پژوهش باتوجه به هدف کاربردی و باتوجه به شیوه اجرا توصیفی و از نوع علیمقایسه ای بود. برای ارزیابی متغیرها از پرسشنامه راهبردهای یادگیری خودتنظیمی پینتریچ و دی گروت (1990)، استفاده شد. جامعه آماری کلیه دانش آموزان مدارس دولتی دخترانه متوسطه اول پایه های (هفتم تا نهم) منطقه 1 تهران که در سال تحصیلی 95-96 مشغول به تحصیل بودند. روش نمونه گیری تصادفی ساده و با استفاده از جدول کرجسی و مورگان انجام شد. تعداد نمونه 210 نفر بودند (105 نفر دانش آموز دارای والدین مطلقه و 105 نفر دانش آموز دارای والدین عادی). برای توصیف داده ها از فراوانی، درصد فراوانی، میانگین و انحراف معیار و برای امار استنباطی از آزمون تحلیل واریانس یک راهه استفاده شد. نتایج نشان دادند که بین یادگیری خودتنظیمی دانش آموزان در خانواده های طلاق و عادی تفاوت معنی داری وجود داشت.

کلمات کلیدی:

یادگیری خودتنظیمی، طلاق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/702453>

